

skellen mellem på den ene side den afskrivningssats, som skulle anvendes, såfremt bygningen skulle afskrives med lige store årlige beløb over levetiden, regnet fra opførelsen, og på den anden side den i stk. 1, 2. pkt., nævnte afskrivningssats.

Stk. 3. På de i § 18, stk. 1, litra b), nævnte bygninger kan der i anskaffelsesåret og hvert af de nærmest følgende 9 indkomstår foretages skattemæssig afskrivning med indtil 4 pct. af anskaffessummen. I hvert af de derefter følgende indkomstår kan skattemæssig afskrivning foretages med indtil 1 pct. af anskaffessummen. Reglen i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, når det må antages, at bygningen er udsat for en sådan fysisk forringelse, at den trods normal vedligeholdelse vil have mistet sin værdi inden 100 år efter opførelsen.

Stk. 4. Afskrivningssatserne i stk. 1, jfr. stk. 2, finder dog anvendelse på bygninger eller lokaler af den i § 18, stk. 1, litra b), nævnte art, når de på den i § 18, stk. 1, litra c), nævnte måde er knyttet til en bygning, der omfattes af § 18, stk. 1, litra a).

Stk. 5. Afskrivning på de i § 18, stk. 1, litra c); nævnte bygninger m. v. sker efter afskrivningssatserne for den bygning, hvortil de er knyttet.

Stk. 6. Afskrivning på de i § 18, stk. 1 litra d), og § 18, stk. 3, 2. pkt., nævnte bygninger sker efter afskrivningssatserne i stk. 3.

§ 23. På særlige installationer i bygninger, hvorpå der kan afskrives efter § 18, kan der i anskaffelsesåret og hvert af de nærmest følgende 9 indkomstår foretages skattemæssig afskrivning med indtil 8 pct. af anskaffessummen. I hvert af de derefter følgende indkomstår kan skattemæssig afskrivning foretages med indtil 4 pct. af anskaffessummen.

Stk. 2. På særlige installationer i andre bygninger kan der i anskaffelsesåret og hvert af de følgende indkomstår foretages skattemæssig afskrivning med 4 pct. af anskaffessummen.

Stk. 3. Må det antages, at den særlige installation er udsat for en sådan fysisk forringelse, at den trods normal vedligeholdelse vil have mistet sin værdi inden 25 år efter installeringen, finder reglen i § 22,

stk. 2, tilsvarende anvendelse ved forhøjelse af afskrivningssatserne i stk. 1-2.

§ 24. Inden for de i § 22 og § 23, stk. 1, jfr. stk. 3, angivne rammer kan den skattepligtige placere de dér nævnte afskrivninger efter ønske i de enkelte indkomstår.

Stk. 2. Undlades afskrivning efter § 23, stk. 2, helt eller delvis, medfører det ikke ret til forhøjede skattemæssige afskrivninger i senere indkomstår eller til at udstrække afskrivningerne over en længere periode end den, hvorover installationen ellers kunne afskrives.

Stk. 3. Afskrivning kan ikke foretages i det indkomstår, hvori bygningen afhændes eller nedrives, eller installationen afhændes, udskiftes eller nedtages endeligt.

Stk. 4. Ophører den skattepligtige med at anvende bygningen til formål, der berettiger til afskrivning, kan skattemæssig afskrivning på bygningen ikke foretages i de indkomstår, hvor sådan anvendelse ikke har fundet sted.

§ 25. Skattemæssig afskrivning skal foretages særskilt for hver enkelt bygning og hver enkelt installation. Såfremt installationer vedrørende en bygning er anskaffet samtidig og afskrives med samme sats, kan afskrivning dog foretages under ét for de pågældende installationer. Hvor en bygning og dens installationer er anskaffet samtidig og afskrives med samme sats, kan afskrivning også foretages under ét.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på udgifter til ombygning eller forbedring.

§ 26. Hvis der på en bygning eller installation sker en skade, der ikke kan udbedres ved normal vedligeholdelse, kan afskrivning fra og med det indkomstår, hvori skaden indtræffer, kun beregnes af den del af erhvervelsessummen, som svarer til forholdet mellem bygningens eller installationens værdi efter skadens indtræden og værdien umiddelbart forinden. Med hensyn til udgifter, der anvendes til udbedring af en sådan skade, finder reglen i § 21 anvendelse.

§ 27. Når en afskrivningsberettiget bygning nedrives, kan der i den skattepligtige